

Zorlu Yolculuk

– Arzeni · 02 Nisan 2012

İsli Demlik-17-

Devletlü Padişahımızın aldığı karar doğrultusunda işlerimizi sıkı tutacak hamleleri zamanında atacaktık.Rusya, iki cepheden bize savaş açmak için bahaneler üretiyor,her türlü hile ve desiseye başvuruyordu.Saraya gün geçmesin ki birini elçi olarak yollamasın. Her defasında ağırlaştırılmış isteklerle saraya gelinmesin.Çok zorlu günler,geceler geçiriyorduk. Diploması son sürat devam ediyor,uykusuz sabahlara uyanıyorduk.ikili görüşmeler, yazılı istekler, sözlü sataşmalar derken hem bizler hem padişahımız karabasan dolu rüyalarla haşırneşir oluyorduk. Lakin,yılmadan, usanmadan çalışıyorduk.Gelen jurnallere,haberlere cevap veriyor,asıllı asılsız demeden değerlendiriyorduk.Çünkü,içte ve dışta Devlet'i Ali Osman'ı yıkmak için envai türlü hile ve desiseler yapılıyordu. Düşman bir değil bindi.Öyle ki,sarayın içi bile cadı kazanı gibi kaynıyordu.Padişahımıza zoraki itaat edenlerle,çıkarsız itaat edenlerin mücadelesine sahneydi saray.Balkanlarda ki isyanlar, çetelerin vur kaç taktikleri hergün gelen ölüm ve zulüm haberleri sinirlerimizi gitgide geriyordu. II.Abdulaziz Efendimiz ve sarayın aşırı israfı sonucu hazine sıkıntılı günler geçirmiş,gırtlacağına kadar borca girmişti. Bunun önüne geçmek için Efendimiz,ara ara Balkanlar'da ki vergileri artırma kararı alırdı.Bu son mecburi artırma eylemi,Ruslar tarafından Balkanlar'da farklı boyuta getirildi. Ruslar, kendi elleri ile kurduğu zulüm çeteleri ile Bulgarları, Sırları katlediyor,sonra da " Osmanlı yaptı" diye yaygara yapıyordu. Bulgarlara ve Sırlara zulüm edildiğini bir çok haber başlığı altında değişik gazetelerde sayfa sayfa neşredildi.Her yerde ortodoks zulmü yapılıyor diye boy boy resimler basılıyor, temsili karikatürler çiziliyordu. Bu propaganda etkisini kısa sürede gösterdi. Hayali zulmü bahane eden Rusya, Balkanlara ve Kafkaslara ara ara saldırmaya başladı.İşte bu zamana rastlar, Padişah Efendimizin Hamidiye alaylarını kurma fikri.Çünkü, Ermeniler azıttıkça azıtmıştı. Yerleşik düzeni olmayan kürt kardeşlerimizi gerilla saldırılarıyla sıkıntıya sokuyorlardı.İç isyan oluşturmayı ve Osmanlıyı yıkmayı kendine strateji seçmişti Rusya ve avanesi.***Kıyılan nikah sonrası güzel bir düğün yapılması için emir verilmiş,hazırlıklar son sürat devam etmişti.Üç gün üç gece boyunca Saray'ın bahçesi olağanüstü günler yaşıyordu. Sıkıntılı günlerimizin arafesinde yapılan düğün acı yorgunluğumuzu tatlıya çevirmişti bana göre. "Biraz olsun ortamı yumuşattık" diye düşündüm. Nurbanu'nun musiki eğitimi alan arkadaşlarının mini konseri günlerce konuşulacak cinstendi. Padişah Efendimiz,düğün sonrası,harem dairesinde bizleri huzuruna kabul ettiler. Görev öncesi hem durum değerlendirmesi yapılacaktı hem de tebrikleri kabul edecektik. Kalfalar, cariyeler, prensesler ve prenslerin yaptığı seramoni sonrası; Efendimiz,bize bir köşk tahsis ettiğini beyan ettiler. Ayrıca, Nurbanu'ya hediye olarak Cağaloğlu tarafında iki arsa vereceğini söyledi.Mübarek elini öptük ve yerlerimize çekildik.Gayet,neşeli ve munis ifadeleriyle bizleri adeta büyülüyordu.Bu durum, içimizi aydınlatmıştı. Bizleri, daha heyecana gark etmişti.Bana doğru dönerek;"Ulu çınarın değerli torunu,azmin,kararlılığın ve çalışkanlığın ile bulunduğun makam'ı ali'yi ziyadesiyle hakediyorsun.Böylesine isabetli ve uyumlu bir çift oluşunuz zatmızı ve tebamızı ziyadesiyle

mesrur ve mesut etmiştir.Her ikinize iki cihanda saadetler dilerim." diyerek taltifte bulundu.Nurbanu'yla rüyalar aleminde gibiydik. Mutluluğumuzun tarifi mümkün dahilinde değildi.Bu güzel anlar, hiç bitmesin istedik.Reşat Ağa ve kayınvalide mi görmeliydiniz.Onlar, bizden daha mutluydular. Çünkü, Reşat Ağa! Babam gibiydi.Bana az emek vermemişti.Her defasında "Seni oğlum gibi severim" derdi. Yıllarca marangozhanede az çalışmadık. Nice güzel eserler meydana getirdik.O güzel günleri yad ederken burnumun direği sızlar...Arada sırada ziyaret gitsem de geçmiş günlerimizin yerini tutmuyordu.İnsanın makamı ve sorumluluğu artığı müddetçe mutluluğu azalıyormuş.Lakin, şikayetçi değildim.Bizlere tevdi edilen görevi bihakın yapmakta en büyük arzumdu.Ancak, canım ciğerim; Annemi babamı saray'da kalmaya razı edemiyordum.Onlar; "Kendilerine ait küçük evlerinde ve bahçelerinde daha mutlu olduklarını" söylüyorlar,dularını eksik etmiyorlardı.Gerçi onlara hak vermiyor değildim.Çoğu kez bunaldığımı ve çobanlık yaptığım günleri özlediğimi bilirim. Büyüklerimizin müsaadesi ve misafirlerimizin gidişi sonrası,konağımıza çekildik. Bir hafta süren balayı sonrası göreve gidiş zili çalmıştı.***Yüzelli kişilik askeri ve levazım birliği ile yola koyulduk.Konaklanacak yerlere haber verilmiş hazırlıklar yapılması söylenmişti.Evvelinde bu yolculuklara hazırlıklı ve alışık olan, Müşir Zeki Paşa,İbrahim Paşa ve Kerim Paşalarla ilk yolculuğumdu.Bizi zorlu bir görev beklemekteydi.Söylenene göre beş ay da sürebilir beş yılda...Devamı Var